

[Ole M. Nielsen]

og de smukke, men i høj grad også de svage. De stærke grupper skal nok klare sig, men der er altid grupper af unge, som af en eller anden grund ikke passer ind i de fastlagte og etablerede systemer, og som kommer i klemme. Denne gruppe er der i lovforslaget taget udpræget hensyn til, og det er vi i Kristeligt Folkeparti meget godt tilfredse med.

Det fremgår af § 5 i lovforslaget, at ministeren efter en konkret vurdering kan godkende andre institutioner som uddannelsesansvarlige end de gængse skoler. I den forbindelse vil jeg gerne have, at ministeren bekræfter, at med andre uddannelsesinstitutioner kan der også være tale om skoler i andre lande.

Mange unge mennesker kan have glæde af udlandsophold, og for ikke at føle, at man uddannelsesmæssigt spilder et år, kan det være nyttigt at vide, at et sådant uddannelsesår i udlandet kan godskrives i uddannelsessystemet. Ofte er netop et udlandsophold en god motivering for de unge til at gå ind i et uddannelsesforløb for at styrke den unges personlige udvikling, hvor sprog og kulturel forståelse går op i en højere enhed.

Vi ved, at cirka en fjerdedel af en ungdomsårgang ikke gennemfører en ungdomsuddannelse. Det svarer til, at 12.000 unge er i risiko for passivitet og isolation.

Det er derfor godt, at den frie ungdomsuddannelse henvender sig til alle grupper, både stærke og svage. Vi er ofte tilbøjelige til at tilgodese de bogligt stærke elever på bekostning af de mere praktisk eller kreativt orienterede elever, men det er vigtigt, at vi sikrer, at der uddannes unge, som måske nok er bogligt svage, men til gengæld har evner til de mere kreative eller praktiske fag, som vi bestemt ikke kan undvære – selv i et teknisk højtudviklet samfund.

Kristeligt Folkeparti har altid støttet de skoleformer, som har rod i den folkeoplysende tradition, og vi er overbevist om, at netop disse skoleformer – både private og offentlige skoler, herunder høj- og efterskoler – vil tage denne udfordring op og medvirke til at skabe uddannelsesmuligheder for de såkaldt svage.

Ud af de såkaldt svage kan der skabes selvstændige og velmotiverede unge mennesker, som kan finde en nyttig og meningsfyldt plads i samfundet. Tanken med lovforslaget er ligeledes, at der kan indgå elementer af foreningsarbejde, f.eks. lederuddannelse.

Efterskolernes bagland består ofte af foreninger. Det giver gode muligheder for, at der kan etableres et frugtbart samarbejde mellem skolerne og foreninger, der kan tilrettelægge spændende og interessante uddannelsesprogrammer for de unge.

Afslutningsvis vil jeg sige, at det under paragraffen om ministerbemyndigelsen bør præciseres, at godkendelse af institutioner bør foretages efter drøftelse med de uddannelsesansvarlige skoler. Der bør ligeledes i forbindelse med den fortsatte udvalgsbehandling søges en afklaring af spørgsmålet om meritoverførsel, hvilket bl.a. Foreningen af Frie Ungdoms- og Efterskoler efterlyser.

Med disse bemærkninger skal vi tilsige lovforslaget en positiv udvalgsbehandling og vor tilslutning.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg vil gerne takke så godt som alle ordførere for en, synes jeg, positiv og konstruktiv modtagelse af dette lovforslag.

Hr. Jan Kørpe Christensen afveg, tror jeg jeg kan sige, fra de øvrige ved på forhånd ikke at kunne støtte lovforslaget. Og hvis jeg må sige det måske knap så venligt, som jeg ellers plejer at gøre det, vil jeg sige, at jeg synes, hr. Jan Kørpe Christensen i dag faldt ned i en rille, som det ikke ligner ham at bevæge sig i. Og jeg tror, at der med den grundlæggende holdning, som hr. Jan Kørpe Christensen i øvrigt har til unge, og som vi har bemærket ved andre lejligheder, havde været bedre muligheder for at tage positiv stilling til forslaget. Men jeg har naturligvis noteret mig synspunktet.

Jeg gør opmærksom på, at ved siden af dette lovforslag, som regeringen betragter som en væsentlig nydannelse til hjælp for en gruppe af unge, som har vanskeligt ved at gøre brug af det mere formaliserede uddannelsessystem og dets tilbud, er det jo vores agt netop inden for det formaliserede system, dvs. inden for erhvervsuddannelserne og de kendte gymnasiale uddannelser, at forbedre vilkårene og mulighederne på feltet, sådan at der er tale om en samlet indsats. Jeg tror også, det vil være de fleste ordførere bekendt, at f.eks. Erhvervsuddannelsesrådet allerede er gået i gang med at se på, hvad det kan gøre inden for de kendte uddannelser for trods alt at give flest mulig af de unge adgang til de formelle uddannelser, hvor man jo erhverver sig en kendt kompetence.